

Личностно развитие

СПИСАНИЕ НА

Национален Алианс за Развитие

Тема на броя

Децата на България – радости и проблеми

ГЛАВЕН РЕДАКТОР: Таня Йовева

**Ноември 2016
София**

Личностно развитие

СЪДЪРЖАНИЕ

Превенция на насилието и злоупотребата с деца.....	3
Практиката за щадящо изслушване на деца се разширява.....	5
За Стара Загора и нейната успешна социална политика.....	8
Достойно представяне на концерта в Стара Загора За талантливите граница няма.....	16
София Иванова разплака хиляди българи по света.....	20
16 ноември - Международен ден на толерантността Опознай различните от теб!.....	23
За толерантността или ценностите, на които учим децата си.....	26
20 ноември – Световен ден на детето.....	28
21 ноември - Ден на Християнското семейство!.....	31

Превенция на насилието и злоупотребата с деца

*Национална мрежа за децата
обсъди проект на Национална
програма за превенция на насилието
над деца*

На 16 ноември 2016 г., се проведе заседание на работна група „Превенция на насилието и злоупотребата с деца“, по време на което беше представен проект на Националната програма за превенция на насилието над деца.

В представената програма е взет предвид приносът на участниците в групата след последното заседание през месец март 2016 г., както и докладът на УНИЦЕФ „Скрити пред очите ни“, който изнася данни за насилието над деца в световен мащаб.

Националната програма за превенция на насилието над деца включва общи положения и анализ на ситуацията в страната, в които се съдържа статистика за нивата на насилие над и сред деца. Например, за 2015 г. общият брой случаи на насилие, по които са работили отделите „Закрила на детето“ към дирекциите „Социално подпомагане“, е 1839 (нови и стари случаи от предходни години).

В първата част на Програмата са открити и основните предизвикателства в областта, сред които се нареждат нуждата от актуализиране на правната рамка, подобряване на координацията между ангажираните институции и наличието на квалифицирани специалисти за работа с деца и родители.

Визията на Националната програма за превенция на насилието се основава на подход, ориентиран към правата на детето, а сред основните принципи за реализация на програмата е зачитането на

първостепенната роля на семействата за полагането на грижи и закрила на децата, както и за предотвратяване на насилието.

Предстои да бъдат финализирани стратегическите цели и оперативните цели за постигането им, но те задължително ще бъдат обвързани с философията на документа и с неговата Визия.

Практиката за щадящо изслушване на деца се разширява

Още шест „сини стаи“ ще бъдат открити в страната до 2018 година по проект на Министерството на правосъдието за щадящо изслушване на деца – свидетели или пострадали от престъпление. Това стана ясно на пресконференция, дадена от Златка Йорданова, директор на Център за застъпничество и подкрепа „Зона заКрила” към ИСДП и Нели Батанова – и.ф. председател на Окръжен съд – Шумен.

Посочено бе, че страната ни е в процес на транспониране на европейската директива 2012/29/ЕС, която предвижда да се премахне „разпокъсаната” досега практика и законът да осигури координирана подкрепа на пострадалите във всеки един момент – от първото съмнение за насилие, през полицейското разследване и съда, до възстановяването им от травмата на преживяното, но промените в законодателството се бавят.

През 2015 г. 1757 са престъпленията против личността, завършили с осъждане у нас. 19% от тях са деца жертви, минали през съдебна процедура и вероятно изправени в съдебна зала в присъствието на подсъдимия. 24 са приключилите в съдилищата в област Добрич дела за престъпления против личността, пострадали деца от престъпления – 4.

Практиката за щадящо изслушване на деца свидетели или пострадали от насилие и/или престъпление в „сини” стаи е от 10 години, но все още не се използва достатъчно, въпреки че у нас вече съществуват 15 такива помещения. Въпреки предвидените

допълнителни 6 „сини” стаи, които ще се открият до 2018 г. по проект на Министерство на правосъдието, има области, които ще останат непокрити.

В услугите, управлявани от Института, до края на 2015 г 204 деца са ползвали сините стаи, от тях 40 са по граждански дела и 164 – по наказателни. Най-малкият клиент на услугата е бил дете на 4 години, по наказателно дело.

Вече има практика на ползване на стаята в съседни съдебни райони. Най-близката такава за Добрич е във Варна, както и в „Зона ЗаКрила” – Шумен. Друга възможност е да се ползват услугите на мобилния екип за разпит на деца към Института – обучени психолози и социални работници, по заявка на органите, поискали разпитът на дете да се извърши според процедурите за щадящо правосъдие. По-бавно, но устойчиво решение е включването на услугите за подкрепа на жертвите в местните приоритети и регионалното им планиране в областната или общинската стратегия. Откриването на „синята” стая в действащите на място социални услуги я прави многофункционална – тя се ползва при граждански дела, в случаите на домашно насилие, тежки бракоразводни дела, осиновяване.

С промените в законодателството „сините” стаи остават само част от ресурса, в подкрепата на жертвите – деца и възрастни. Работата в екип от полицаи, съдии, прокурори, социални

работници, психолози и лекари при случаите на деца -жертви се пилотира от Института по социални дейности и практики от почти две години във Видин. Нещо повече – вече над година се предлага от Института като социална услуга, съвместно с УНИЦЕФ -България и общините Шумен и Монтана в центрoвете за застъпничество и подкрепа за деца жертви на насилие „Зона за Крила”. Там към практиката за щадящо изслушване се прибавят психическа и терапевтична подкрепа; медицински грижи; правно консултиране и застъпничество; рехабилитация.

ЗА СТАРА ЗАГОРА И НЕЙНАТА УСПЕШНА СОЦИАЛНА ПОЛИТИКА

Таня Йовева

Поводът да посетя Стара Загора и да се запозная със социалната политика е концертът организиран от Сдружение Национален Алианс за развитие с подкрепата на община Стара Загора.

Силно впечатлена бях от разговора със заместник кметицата на общината Иванка Сотирова – майка на две дъщери и двама внука – изключително отговорна и сериозна жена, на която винаги може да се разчита. Тя е завършила френска филология, била е учителка и 16 години - директор на езиковата гимназия, за която Сотирова с любов разказва.

- Вие твърдите, че основната ви професия е учител дори и до ден днешен, защо?

Твърдя, защото всичко останало са длъжности, с които хората обичат да се етикетират, но за мен не е така. Аз съм преди всичко учител. Имах възможността да работя в училище, което действително създава кадри. Формират се личности. Кметът на общината – Живко Тодоров – е възпитаник на езиковата гимназия. Той е млад, амбициозен човек и това гражданите на Стара Загора го усещат. Деветдесет и девет процента от учениците са успешно реализирани у нас и по света. Славят се с различни прояви и се изявяват в различни области. Сред тях има художници, певци, лекари, управленци. Най-важното е, че всички тези възпитаници са останали Човеци. На това сме ги възпитавали и това остава и днес като традиция. През този период направихме и нещо много важно – утвърдихме връзките си с други езикови гимназии в чужбина. Тези контакти продължават и до днес със съвместни проекти. Това са страните Франция, Германия, Швейцария, Австрия, както и Румъния, Чехия, Словакия и Хърватия. Добри контакти също са осъществени с много неправителствени организации. Стана възможно и легализирането на някои значими изпити и програми. Работим по съвместни програми с другите страни. Например учениците учат по немски програми с хуманитарно обучение като биват селектирани в девети клас, а в дванайсти полагат изпити. Освен диплом за средно образование получават и диплом

за равностойното на немското образование. В резултат младежите продължават образованието си в Германия. Една част от тях се завръщат в България. Сред тях има лекари, архитекти, юристи. Ще трябва след време България да стане привлекателна за младите хора и те да пожелават да се връщат у нас. За френските паралелки също е направена легализация и те също имат възможност да се обучават във Франция. Традицията е много по-отдавна - още през 1966 година. Учениците, които се обучават с английски език получават дипломи, с които имат възможност да кандидатстват в различните университети в цял свят. Много от тях са завоювали стипендии в Кеймбридж, Оксфорд, Сурбоната, Масачузетс и много други университети, това е гордост за нас.

- Продължавате ли да работите с всеотдайност и любов и в кметството?

- Всички заместник кметове работим упорито и с амбиция да осъществяваме програмата на кмета за петте години. Той е избран втори мандат и ние сме същия екип. Той бе избран със осемдесет процента - много висок резултат, който може само да ни амбицира към нови и още по-големи успехи в различните дейности на община Стара Загора. Това, което се случва, се приема добре от гражданството. Направихме много за инфраструктурата, образованието, социалната дейност. Много са и културните ни празници, нашият град е изключително жив град. По отношение на социалната дейност сме в дълг към

хората, но независимо от това Стара Загора е с най-много социални услуги – 34 на брой. Миналата година кметството получи приза от Национален Алианс за Социални Услуги именно заради най-големият им брой в нашия град.

**Разговорът ни за социалните услуги продължи с доктор
Антония Тодорова.**

Тя отговаря за тях заедно със здравеопазването, културата и образованието. Натоварването в тази сфера е голямо. На 19 октомври е бил проведен хепанинг за призив на жените да не се страхуват от профилактични прегледи за рак на гърдата и маточната шийка. Много информационни материали са раздадени на гражданите по време на тази кампания, организирана от Центъра по онкологични заболявания, неправителствени организации и общината. Процентът на заболявания непрекъснато се увеличава и единствената възможност за ранното им откриване е профилактичният преглед. В продължение на 4 месеца ще се правят безплатни профилактични прегледи в цялата старозагорска област.

- Доктор Тодорова, кой е приоритетът в разнообразната ви дейност?

- Все повече внимание обръщаме на детското здраве, предимно медицинското осигуряване в училищата, детските градини и яслите. Насоката по която работим е подобряване условията в тези заведения. Обръщаме внимание на качеството. Разполагаме с 10 ясли и приключваме ремонта на последната. Има търсене и

отзивите от родителите са добри. Освен ремонтите се грижим и за разнообразното хранене като в новия рецептурник се опитваме да вкараме нови ястия , за да предлагаме разнообразие на децата. Необходимо е още в ранна възраст да бъдат изградени правилни навици на хранене, за да се преодолява затлъстяването. Обръщаме внимание на профилактиката.

- Какво искате да бъде променено във вашата сфера?

- Аз работя в общината от 2003 година. Преди това съм работила в регионалната служба към Министерството на здравеопазването. Имам опит, поглед, визия и разбирам, че трябва да работим за развитието на социалните услуги, само по този начин ще решим проблемите на различните целеви групи. Няколко години сме били пилотна община с добре развити социални услуги. Имаме центрове за настаняване от семеен тип, първите от тях бяха разкрити 2006, 2007 г. съвместно с една британска организация. Направихме така, че нещата да се случат. Открихме пет центъра, а закрихме един дом, който беше за деца без родителска грижа и направихме детска ясла. Разбрала съм, че щом желанието го има, нещата се случват. Търсим всякакви възможности за финансиране. Госпожа Сотирова е изключително активна в тази посока. Работим по четири проекта насочени към лични асистенти. Обръщаме внимание на ранната интервенция при децата. Работим с неправителствените организации за намаляване на домашното насилие над жени, деца и мъже напоследък. При мъжете е психическо, а при жените и децата физическо. Имаме и

кризисен център за деца преживели насилие. Тази тема не ни е чужда. Общината е помощник в сянка, защото неправителствените организации са по-мобилни. Много трябва да се говори с пострадалите. В седем центъра имаме деца и младежи без увреждания, а в пет от тях с увреждания. Изведохме децата с умствени увреждания от социалния дом и го закрихме. Имаме медицински персонал, възпитатели, детегледачи. Обръщаме внимание и на талантливите деца. Посещават училище, включваме ги в конкурси. Добре приети са от местната общност. Едно от тях спечели стипендия и се обучава в Музикалната академия в София. Свири на гъдулка. Заслужава уважение, защото само се е подготвило. Имаме и деца със спортни успехи, едно от тях участва на олимпийските игри на параолимпиадата. Миналата година открихме Център за временно настаняване на проблемни хора. Успяхме да помогнем на двама души да се възстановят. Те бяха изцяло изоставени от близки и общество. Освен в приюта, те се лекуваха и в болница. Порадваха се на добри условия на живот.

- Госпожо Тодорова, активно ли живеят възрастните хора във вашия град?

- Много активно. Имаме много пенсионерски клубове, добра форма за социални контакти. Те решават какво и как да правят – гимнастики, екскурзии, литературни четения. В читалищата двигател на дейностите са хората в пенсионна възраст. Те привличат по-младите в различните прояви. Получава се една

спойка между поколенията. Това са две от формите, при които добре се случват нещата. Имаме и дом за стари хора и неправителствена организация се опитва да разнообразява живота там, но за съжаление хората не са склонни да се включват в различните интересни прояви. Организираме курсове по цветарство, готварство и няма интерес към тези дейности. Хората като че ли се сърдят за нещо по-вероятно на близките си, които не ги посещават.

Живот кипи в града благодарение на многото инициативни хора, които подтикват хората да живеят пълноценно. Пети октомври е празник на града. Тогава града е бил опожарен и чешки архитект го е проектирал с правите улици, които познаваме и до днес. Има мащабна алея на дарителите с техните имена записани на плочи. Градът се развива по отношение на инфраструктура, социални дейности и спорт. Самият кмет на града – Живко Тодоров обръща голямо внимание на спорта – построиха се спортни зали и игрища. Ремонти непрекъснато текат. Много са и културните събития. Всяко лято например организираме джаз-фест. Домакини сме и на фестивал на оперното и балетното изкуство. От равносметката, която правим разбираме, че откриваме нова социална услуга всяка година.

Много са инициативите и дейните хора в Стара Загора и затова градът е буден и живее достойно.

Аз имам една дъщеря, с която се гордея. Завършва право. Възпитаник е на езиковата гимназия. Надявам се да остане в България и да продължи да работи в родната ни страна.

Нека си пожелаем децата ни да се завръщат в България и да работят за добруването на страната ни и за нейното развитие.

Концертът премина изключително добре и най-важното бе, че салонът беше пълен, благодарение на активната подкрепа на отдел Култура. Личи, че хората от общината работят всеотдайно и с необходимия ентузиазъм, за да успеят да постигнат всичко онова, което е начертано в програмата на кмета на града.

ДОСТОЙНО ПРЕДСТАВЯНЕ НА КОНЦЕРТ В СТАРА ЗАГОРА

ОБЩИНА
СТАРА ЗАГОРА

СДРУЖЕНИЕ
„НАЦИОНАЛЕН АЛИАНС
ЗА РАЗВИТИЕ“

КОНЦЕРТ

Посветен на
възможностите на хората с
увреждания и на Националния
ден на благотворителността
19 октомври

ЗА ТАЛАНТЛИВИТЕ ГРАНИЦИ НЯМА

20 октомври
2016 г.

Драматичен театър
Стара Загора

19.00 ч.

С участието на:
Вокална студия „Розов свят“ с худ. ръководител **Веселин Божков** при НЧ „Св. Климент Охридски 1858“, гр. Стара Загора
Десислава Иванова - универсална изпълнителка на поп и джаз.
Петя Илиева - изпълнител на народни песни, лауреат на музикални награди.
Илона Калчева - лауреат на Гранд при на Международен музикален фестивал в Полша 2010 г.
Трио „Весели момчета“ - изпълнители на авторски песни и кавъри на популярни български рок хитове.
Роберт Абрашев - участник в „Гласат на България“, автор на песни и носител на Международни музикални награди.

ЗА ТАЛАНТЛИВИТЕ ГРАНИЦИ НЯМА

Таня Йовева

Благодарение на подкрепата на община Стара Загора и най-вече на дирекция „Култура“ и на кмета на града Живко Тодоров, Сдружение НАР изнесе концерт в драматичния театър. Това бе едно достойно представяне на талантиливи деца от Стара Загора и незрящи изпълнители от цялата страна.

Салонът бе препълнен и това стимулира певците да се разкрият и да покажат своето изкуство и възможности пред публиката.

Водещата Радост успя да привлече вниманието на присъстващите с добре подготвения сценарий и умението да се държи на висота, с хубавия си глас и способността си да интерпретира.

Председателката Таня Йовева сподели в залата някои свои мисли за отношението си към този хубав край на България и за прекрасните хора, които живеят в него. Тя самата е от Нова Загора, завършила реална гимназия и е останала с чудесни впечатления от своите учители, от желанието им да се занимават индивидуално с нея.

Гвоздеят на музикалното събитие бяха талантиливите деца от Стара Загора – формация „Розов свят“,

които покориха публиката с чудесните си изпълнения. Следващата певица бе Десислава Иванова от София, издала немалко албуми и носителка на наши и международни награди. Универсална изпълнителка с изключителен глас и репертоар от оригинални авторски поп и денс песни с фолклорни мотиви и кавъри на световни поп хитове. Тя е лауреат на първа награда за изпълнение и трета награда за авторска песен на конкурса „Тракийска лира“ през 1999 г. в Стара Загора. Участвала е в международния музикален конкурс „Златният Орфей“ през 1994 и 1998 г., както и във „Пирин фолк“ през 2003 година.

Петя Илиева е ангелогласна народна изпълнителка, която представи във съвременен вариант български народни песни. Завършила е музикална академия в Пловдив. С множество награди, една от които е Втора лира на десети юбилеен национален музикално -фолклорен фестивал „Орфеево изворче“ 2010 година.

По-нататък изпълнителката Илона Калчева позната от формата Мюзик айдъл зарадва публиката с представяне на световни поп хитове. Тя също е завършила музикалната академия в Пловдив и е лауреат на гранд при от международния музикален фестивал в град Подулани – Полша през 2010 година.

Трио „Весели момчета“ са брилянтни музиканти и изпълнители, лауреати на редица музикални награди и възпитаници на

Държавната музикална академия в София. Те изпълниха авторски песни и кавъри на едни от най-популярните български хитове като песента „Да те жадувам“ на Сигнал.

Последният участник по място, но не и по значение бе Роберт Абрашев от Плевен. Той е музикант, певец, автор на песни, аранжор и общественик, подкрепящ различни благотворителни каузи. Лауреат също на редица награди в музикалното изкуство като Гранд при на шестия международен фестивал в Подулани от 2008 година. Роберт Абрашев е един от първите певци популяризирали кълтри музиката в България. Основател е на групите „Фаворит“ и „Горещи струни“.

Накрая всички изпълнители се качиха заедно на сцената и водещата на концерта поднесе кошници с цветя на представителите на Национален Алианс за Развитие от кмета на общината Живко Тодоров и от председателя на общинския съвет. С този акт те показаха уважението си към талантливите хора, за които няма граници в любовта им към изкуството, което ги прави още по-силни и мъдри в желанието си да завладеят публиката. Те се представиха чудесно и доставиха истинско удоволствие на присъстващите, които се откъснаха от реалната действителност за два часа и се насладиха на добре подбрания репертоар на участниците.

София Иванова разплака хиляди българи по света 7-годишното момиченце от Варна дебютира патриотично с песен за България

За празника на Будителите

С дебютната си песен „Моята Родина“ 7-годишната ангелогласна ученичка от Варна София Иванова разплака хиляди българи по света. В Деня на Будителите клипът към песента бе споделен многократно в социалните мрежи като поздрав за големия български празник.

София записа още 4 песни, които представи до края на месеца. Засне и клипове за „Мак червен“ и „Хубава си моя горо“ - със специалното участие на великолепния квартет „Славей“.

Екипът на отличничката от втори клас на Варненското музикално училище, където свири на флейта при музикалния педагог Николай Йорданов, е избрал за снимачен терен на видеата най-невероятните кътчета на България - Крушунските водопади, Орфеевите скали, Долината на розите, Побитите камъни и други.

"Всички песни на Софи са записвани и в оригиналните музикални херцове, а именно: ла=432 Hz. За Коледа Софи е подготвила специална изненада, която предстои да видим. Вярвам, че в развитието на такъв талант граници няма и само бъдещето ще ни покаже София с какво тепърва ще ни изненадва", споделя музикалната ѝ педагожка Десислава Гозманова. София също свири на пиано и пее в детския хор "Морски звездички".

"Още щом чух звънливото ѝ гласче, я поканих да пее в детски хор „Морски звездички“, в който съм корепетитор, а диригент е М. Гройдис. Това се случи през 2012 г., а Софи беше едва на 4 годинки. Рядко се случва дете на тази възраст да прояви толкова категорично своите заложби и талант, но нейният ясен глас, в който пеят сякаш хиляди камбанки, придаде яснота и чистота на цялостното звучене на детския хор. Много бързо Софи се превърна във водеща певица в хора, а често пееше и като солист.

Диапазонът на гласчето ѝ се разви естествено до две октави и половина", допълва педагожката.

**16 ноември -
Международен ден на
толерантността
Опознай различните от
теб!**

Принципи на толерантността:

- **Лесно е да мразиш, трудно е да обичаш.**
- **Един за всички, всички за един!**
- **Рамките ограничават човешкия дух.**
- **Ако потърсиш доброто във всекиго, ще го намериш и в себе си.**

- **Не издигай стени!**
- **Търпение, доброжелателност, разбиране.**
- **Не бъди безразличен!**
- **Обичай!**
- **Старай се да си искрен, добронамерен, съдържан, отстъпчив!**

Това е да бъдеш ЧОВЕК!

На 16 ноември 1996 г. на Общо събрание на ООН е приета **Декларация за принципите на толерантността**. Като член първи е залегнала дефиницията на това що е толерантност.

Толерантност означава уважение, приемане и разбиране на богатото многообразие от култури в нашия свят, на всички форми на самоизява и способите за проява на човешката индивидуалност.

За да има толерантност – трябва да има знания, откритост, общуване и свободата на мисълта, съвестта и убежденията.

Толерантност – това е хармония в многообразието. Това не е само морален дълг, но и политическа и правна необходимост. Толерантност – това е добродетел, която прави възможно достигането на мира и способства за замяната на културата на войната с културата на мира.

Можем просто да проверим дали сме толерантни помежду си – когато сме в колата и закъсняваме за работа или среща, когато чакаме пред лекарските кабинети или се запознаваме с новите

приятели на децата.

Дали сме само привидно любезни и тази привидна любезност дали е форма на толерантността или на най-обикновено лицемерие?

Дали, когато извърщаме очи от просяците по улиците, от безпризорните деца и незабелязвайки проблемите на хората, които не могат да се справят със собствената си бедност, дали сме хора по своему толерантни и дали това не ни поставя в другата категория – на нечувствителните, нетолерантните и духовно бедните хора?

Дали отбягваме да работим с хора от малцинствата?

Дали когато при нас търсят работа хора с увреждания или такива в неравностойно социално положение ние ги игнорираме, за да не си създаваме допълнително главоболия и да си усложняваме излишно работата?

Нетърпимостта е противоположното на толерантността. На нетърпимостта се противодейства чрез възпитание в дух на толерантност. "Възпитанието в дух на толерантност започва с обучаването на хората на това, в какво се състоят техните общи права и свободи, за да се осигури осъществяването на тези права, и с поощрение на стремежа към защита на правата на другите. "

Многообразието в света ни учи да сме толерантни, показва ни колко е пъстър животът и колко много и различни начини има, за да изразим себе си.

Независимо от това къде живеем, каква религия изповядваме, какво увреждане имаме, ние искаме да споделим с другите нашия свят, нашите ценности. Съпричастни и толерантни сме, ако не отблъснем този опит, ако подадем ръка за поздрав и приемем чуждото послание.

Когато говорим за толерантност на едно общество може би е добре първо да се замислим за нашата лична толерантност. И ако досега не сме мислили над тези въпроси, може да го направим именно на 16 ноември.

За толерантността или ценностите, на които учим децата си

Повечето родители и техни близки искат най-доброто за децата си. Въпросът е как дефинираме „най-доброто“. Дали това е само материалното измерение на успеха или искаме детето ни да се превърне в независим, уверен в себе си и щастлив човек. Даваме ли си сметка, че начинът, по който говорим, мразим и постоянно отричаме всичко, се предава и на децата ни? И защо, всъщност, трябва постоянно да се противопоставяме? Защо понякога омразата към врага (без значение дали говорим за любимия футболен отбор и вечния враг; политическата партия, която подкрепяме; различните – били те роми, бежанци или някакви други – и изобщо онези „другите“) е много по-силна от това, което обичаме?

И какво всъщност обичаме? Да мразим (или модерното да хейтваме!), мрънкаме и оплюваме? За да бъдем толерантни и за да предаваме тази ценност и на децата си, не е нужно да сме съгласни с мнението, предпочитанията и вярванията на другите, както и те не са длъжни да бъдат съгласни с нашите! Често обвиняваме другите за собствените ни проблеми или когато нещо не се случва така, както ни се иска, но рядко се замисляме за това, дали ние сме поели отговорност за собствените си действия и/или без действия и какво предприемаме отвъд думите и добрите пожелания. Може би трябва за започнем като се опитаме да приемем, че сме различни и няма нужда да слагаме всичко под общ знаменател и да го етикетираме, както и да търсим непрекъснато вината в някой друг.

20 ноември – Световен ден на детето

На 20 ноември отбелязваме Световния ден на детето. На тази дата през 1959 г. на Общото събрание на ООН е приета Декларация за правата на детето, в която основният принцип е: „Човечеството е задължено да даде на детето най-доброто от себе си!”

На 20 ноември през 1989 г. е приета Конвенцията за правата на детето. На този ден световните лидери създадоха глобалния договор за признаване и закрила на правата на детето. В конвенцията е въплътен духът на международната солидарност за зачитане и за спазване на детските права. Нейните 54 члена са

израз на категоричната воля на държавите детските права да не бъдат погазвани и на постоянния стремеж да се осигуряват все по-добри условия за развитието на детето. Всички разпоредби на международния акт утвърждават общото разбиране за необходимостта от закрила на детството, като определящ период за развитието на всяко човешко същество.

Конвенцията не е просто списък с добри пожелания, а е акт с обвързваща сила и това означава, че както държавата, така и обществото, трябва да осигуряваме възможности за по-ефикасна защита на правата и интересите на децата и да разширяваме възможностите им за активно включване и участие в обществото. Всички трябва да се изправим пред нейните предизвикателства.

Нека се научим да не разплакваме децата, да не им причиняваме болка и да ги обграждаме с обич и топлина. Нека да няма „ничии” или „забравени” деца. От нас – възрастните, зависи децата да се усмихват и да имат своето детство, такова, каквото заслужават. Никога да не забравяме, че децата са нашето по-добро утре, те са утрешните възрастни, които ще управляват световните дела. Децата носят в себе си промяната, която всички очакваме.

Всяко дете има право да бъде зачитано и уважавано!

Всяко дете има право на развитие и закрила!

Всяко дете има право да расте в семейна среда или в среда, близка до семейната!

Всички деца имат еднакви права!

Добре е, поне на 20 ноември, всеки един от нас да чуе гласа на детето, което иска да бъде разбрано, да бъде уважавано, да не бъде насилвано, изоставено; детето, което иска родителите да имат повече време, за да говорят с него; детето, което иска в училище да не бъде само ученика; детето, на което дължим безопасна обществена среда, внимание и уважение. Да чуе гласа на децата, които не ходят на училище, защото са различни, на децата с увреждания и на техните семейства, на децата на улицата, децата – жертви на трафик и насилие. Това са гласовете на нашите деца!

Всички органи в Република България са длъжни да изпълняват ангажиментите, поети от държавата ни с ратификацията на Конвенцията за правата на детето, както и да осигуряват за всички деца:

- грижата и защитата, предвидени в конвенцията;
- възможно най-високите здравни стандарти и достъп до здравни услуги;
- правото на свободно и достъпно образование за всички деца;
- подходяща помощ за родителите и настойниците, при изпълнение на отговорностите им по отглеждането на децата, в това число, при необходимост, и мерки за социално подпомагане.

Нека не допуснем бедността да доведе до социално изключване на децата, особено на най-уязвимите групи, като децата, живеещи в бедност; децата със затруднено развитие; децата, лишени от родителска грижа и принадлежащи към малцинствени групи.

21 ноември - Ден на Християнското семейство!

Според православната традиция ,Въведение Богородично се чества, като ден на християнското семейство и на православната учаща се младеж. Ден, в който можем да се замислим за нашето семейство – за възпитанието, за толерантността, за компромиса, за добротата, човечността.

Как възпитаваме децата си, какво им даваме, успяваме ли?

Винаги казваме и така възпитаваме децата си, че семейството е най-важно. В семейството винаги ще намериш подкрепа.

Където и да отидеш, каквото и да се случи знаеш, че има едно място на света, където винаги ще си приет и винаги можеш да намериш радост и утеха.

В семейството се учиш да говориш, да знаеш, да можеш. Да бъдеш човек. Семейството е свято.

В него децата трябва да са щастливи, да бъдат обичани и да се научат да бъдат добри, отговорни и толерантни.

Денят на християнското семейство е повод да се замислим, да отворим душите и сърцата си за доброта.

Да бъдем благословени ние, домът ни, семейството ни!

На 21 ноември Българската православна църква отбелязва празника Въведение Богородично. Един от 12-те велики християнски празници еднакво отбелязвани и от православието и от католицизма. С решение на Св.Синод на Българската православна църква, от 1929 година този празник се чества и като Ден на християнското семейство и на православната младеж.

Според православната традиция на този ден е въведена в храма от своите родители 3-годишната Мария - бъдещата Божия майка. Затова се счита, че на този ден цялото семейство трябва да влезе в храма и да отдаде почит на всички християнски добродетели.

Традициите казват още, че след църква семейството се събира около масата на чаша вино, топла питка и вкусна гозба. Така се чества здравата връзка помежду всички, а масата се оставя неразтребена, за да дойде Богородица през нощта, да хапне и благослови дома.

Според народните поверия на този празник българите гадаят какво ще е времето през следващата година. Ако е топло и слънчево, зимата ще е люта, лятото сухо. Ако вали дъжд или сняг, зимата ще е снежна, лятото дъждовно, реколтата богата.

Според традицията в деня на християнското семейство, **родителите** трябва да заведат **децата** на църква, като по този начин покажат духовните си задължения към наследниците си. След това цялото семейство трябва да седне на масата с чаша вино в ръка и да похапне вкусно ядене и питка.

Дори и да не можете да спазите всички **традиции** за църковния **празник**, отделете в този ден малко повече време за **децата** си, поговорете с тях, кажете им колко са важни и специални за вас.

Демонстрирайте любовта си към тях и към любимия човек, защото тя е в основата на всяко здраво семейство! Препоръчва се вярващите да се изповядат предния ден. *“Значението на това посвещение е да се изтъкне какво е и какво трябва да бъде християнското семейство и кои са предпоставките и условията за едно здраво семейство, за един истински християнски семеен живот. Християнското семейство е Ноев ковчег в потопа на живота.*

То е школа за здрави семейни добродетели – на чиста любов, съпружеска вярност, мир, трудолюбие, целомъдрие и прочее. То е домашна църква, в която се служи Богу, възнасят се молитви и се слави Божието име. Тук, в християнския дом, гори кандилото на вярата и благочестието.” Из “Слово за Въведение Богородично”

Трапезата не се вдига, тъй като според поверието, Богородица влиза да похапне от ястията и да благослови дома и семейството.